

רע"פ 5382/22 - צ'אלהדסיה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 5382/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: צ'אלהדסיה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינושל בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפ"ג 1315-05-22 מיום 18.7.2022 שניתן על ידי כב' השופטת ד' מרשק מרום, השופט העמית י' צלקובניק והשופט ד' ארד-אילון

בשם המבקש: עו"ד מיכאל עירוני

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת ד' מרשק מרום, השופט העמית י' צלקובניק והשופט ד' ארד-אילון) ב-עפ"ג 1315-05-22 מיום 18.7.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בראשון לציון (סגנית הנשיאה ש' דקל נווה) ב-ת"פ 43850-06-21 מיום 20.3.2022.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 9.6.2021 בשעות הבוקר, במהלך חיפוש שנערך ביחידת הדיור של המבקש בעיר ראשון לציון, נתפסו סמים מסוכנים, בין היתר, באדנית הסמוכה לדלת הכניסה, סם מסוכן מסוג "קנבוס" במשקל כולל של 40.83 גרם נטו; על שולחן הבית, סם מסוכן מסוג "קנבוס" במשקל של 2.44 גרם נטו; בארון מעל כיור המטבח, סם מסוכן מסוג "קנבוס" במשקל של 31.53 גרם נטו; מעל המקרר, ב-7 שקיות קטנות, סם מסוכן מסוג "קוקאין" במשקל כולל של 3.3859 גרם נטו.

7-ו(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים).
בגין האמור לעיל, למבקש יוחסה עבירה של החזקה או שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א)

3. המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

4. בית משפט השלום בגזר דינו עמד על חומרתן של עבירות הסמים, וקבע כי המבקש פגע באופן משמעותי בערכים המוגנים ביסוד עבירות אלו, ובכללם, שמירה על שלום הציבור, בריאותו וביטחונו. הודגש, כי המבקש החזיק כמות של סם מסוכן מסוג "קוקאין" בשיעור הגבוה פי עשרה מזה הקבוע בפקודת הסמים "כחזקת ההחזקה לשימוש עצמי", וכי יש ליתן משקל גם לעובדה שסם ה"קוקאין" היה מחולק ל-7 מנות נפרדות. בהינתן האמור, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

בגזירת עונשו של המבקש בגדרי המתחם, בית משפט השלום שקל לזכותו את גילו הצעיר ואת הודאתו במעשים והאופן בו נטל עליהם אחריות. מנגד, זקף לחובתו את הרשעותיו הקודמות, בין היתר, בעבירות תקיפה, שוד והחזקת סמים לשימוש עצמי. בית המשפט אף נתן דעתו לתסקיר שירות המבחן, לפיו המבקשששלל בתוקף כל נזקקות טיפולית עבורוהוא בעל דפוסי התנהגות שוליים, ומשכך, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. כמו כן, בית המשפט ציין כי אין אינדיקציה המלמדת כי המבקש הפסיק להשתמש בסמים.

אשר על כן, בית משפט השלום גזר על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל; הפעלת עונש מאסר מותנה בן חודש, במצטבר; 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירה לפי פקודת הסמים מסוג "פשע", למשך 3 שנים; 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירה לפי פקודת הסמים מסוג "עוון", למשך 3 שנים; הפעלת התחייבות בסך 500 ש"ח; קנס בסך 1,000 ש"ח; 5 חודשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה; 9 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, לבל יעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים, למשך שנתיים.

5. בית המשפט המחוזי סמך את ידיו על גזר דינו של בית משפט השלום ודחה את ערעור המבקש. הודגש כי "לא מצאנו כל שגגה בגזר דינו של בית משפט קמא אשר חזר והושיט יד למערער [המבקש - י' א'], אך המערער [המבקש - י' א'] הוא שהביא את תוצאת גזר הדין על עצמו", כך בשל העובדה שהמבקש סרב לפנות לעריכת תסקיר משלים בעניינו, משביקש לסיים את ההליך ללא דחיות נוספות.

הובהר, כי בניגוד לטענות המבקש, אין בעניינו "אינדיקציה" לאופק שיקומי המאפשר התחשבות בעונשו, ומשכך אין מנוס מגזירת עונש הרתעתי מוחשי.

מכאן הבקשה שלפניי.

6. לטענת המבקש, גזר דינו של בית משפט השלום מחמיר עמו יתר על המידה באופן אשר חורג ממדיניות הענישה הנוהגת ומתעלם מנסיבות לקולה באשר לביצוע העבירה וביחס לנסיבות חייו האישיים.

נטען כי בית המשפט לא התייחס לכך שמדובר באירוע יחיד בו נמצאו סמים בביתו של המבקש; אין אינדיקציה לכך שהסמים לא נועדו לצריכתו העצמית; וכי עברו הפלילי אינו רלוונטי מאחר שהוא "ישן" וחלקו אף בוצע בעת שהיה קטין. עוד הוסיף כי לשיטתו יש לבכר שיקולי שיקום על פני שיקולי ענישה חמורים.

בהינתן האמור לעיל, המבקש סבור כי בקשתו מצדיקה מתן רשות ערעור "לאור שיקולי צדק, גם אם יישום פשוט של הכללים שנקבעו לגבי מתן רשות ערעור אינם מתקיימים על פניו" כלשונו.

7. דין הבקשה להידחות.הלכה היא, כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במשורה ובמקרים חריגים בלבד בהם מתעוררת שאלה משפטית רחבת היקף החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין או אי צדק מהותי (רע"פ 4759/22 זניד נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.7.2022)).

ניכר כי הבקשה שלפניי נטועה כל כולה בעניינו הפרטני של המבקש, ואינה מקימה חשש לעיוות דין או אי צדק מהותי המגלה עילה להתערבות בית משפט זה. די בכך כדי לדחותה.

8. לא אחת נכתב כברעל חומרתן של עבירות הסמים, ועל הצורך בענישה מרתיעה בעבירות אלו כדי למנוע התרחשותן בטרם יסבו הסמים נזק לחברה (רע"פ 1807/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (16.3.2022)); רע"פ 4030/22 יפרח נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (19.6.2022)). בחזקת המבקש נתפסו סמים מסוכנים מסוג "קנבוס" ומסוג "קוקאין", אשר בנקל היו יכולים להסב נזק ברחובות ישראל, אלמלא פעילות גורמי האכיפה.

בהינתן האמור, אין מקום להתערבות בגזר דינו של בית משפט השלום, לא כל שכן "בגלגול שלישי". העונש שנגזר על המבקש הולם את חומרת מעשיו ומתחשב כראוי בנסיבות ביצוע העבירה ובנסיבותיו האישיות לקולה ולחומרה, בפרט נוכח הרשעותיו הקודמות.

9. אשר לשיקול השיקום בעניינו של המבקש, יש לציין כי שיקול זה נטען בעלמא וללא יישום פרטני בנסיבותיו האישיות. יתרה מזאת, עיון בתסקיר שירות המבחן מלמד כי המבקש ניתק את הקשר עם גורמי שירות המבחן לאחר הפגישה הראשונה, וכי בפגישה זו "הביע הסתייגות מוחלטת משילובו בטיפול". ברי כי התנהלות שכזו אינה מצדיקה הקלה בעונשו נוכח שיקולי שיקום.

10. הבקשה אפוא נדחית.

ניתנה היום, א' באלול התשפ"ב (28.8.2022).

שׁוֹפֵט

עמוד 3
